

ת"פ 74740/10/18 - מדינת ישראל נגד ב"א

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 74740-10-18 מדינת ישראל נ' ב"א
לפני כב' השופטת נגה שמואלי מאיר, סגנית הנשיאה
המאשימה
נגד
הנאשם
ב"א
ע"י ב"כ עו"ד ציון גבאי

החלטה

א. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

1. לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר הנאשם להקלה בתנאי שחרורו, ובכלל זה על מתן היתר לשוב ולהתגורר בביתו. את בקשתו תומך הנאשם בעמדתה של המתלוננת בתיק (נ/1), המבקשת מבית המשפט כי יותר לנאשם לשוב ולהתגורר עמה.
2. המאשימה מתנגדת לבקשה, תוך שמדגישה את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, נסיבות ביצוען, וכי לא בשלה העת להקל בתנאיו המגבילים ובמיוחד לא בשלה העת לאפשר את השבתו של הלה לביתו לאור המסוכנות הגבוהה הנשקפת הימנו.

ב. רקע

3. על פי עובדות האישום המתוקן, בכל המועדים הרלוונטיים, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג, הנשואים זה לזה והתגוררו תחת קורת גג אחת בקריית גת.
4. ביום 30.10.2018 בסמוך לשעה 12:30, על רקע וויכוח הנוגע לעבודות הבית, בדירה, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה בצעקות ובשפה הרוסית את הדברים הבאים: "אם לא תשתקי אני אשבור אותך, את תראי את אני אסיים את הסיפור הזה, את מתה, את לא מכירה אותי, אל תתעסקי איתי".
5. ביום 04.09.2018 בשעה שאינה ידועה, בדירה, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "... מזמן כבר היה צריך לעשות את זה, חכי, זונה אני לא אגע בך עם הידיים, יש כסף יזיינו אותך בפח אני אכה אותך כמו כלב, אני ריחמתי עליך זהו מספיק... מה את חושבת שאני משחק אתך? אני לא משחק איתך אני בת זונה אני אשמיד אותך את תראי זבל את מזמן צריכה את זה... מזמן צריך לזיין בתחת".
6. בגין אלו הורשע הנאשם בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
7. ביום 29.01.2019, הציגו הצדדים הסדר טיעון בפני כב' השופטת ט' לחיאני-שוהם במסגרתו הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן, ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. במעמד זה הצהירו הצדדים כי ישובו להידבר ביניהם לאחר קבלת תסקיר.

ג. תסקיר שירות המבחן

8. בתסקירו מיום 28.03.2019, לא מצא השירות להמליץ על הקלה בתנאי שחרורו של הנאשם או על השבתו לביתו, לאור הערכת המסוכנות הגבוהה בעניינו, לאור עמדותיו השוללות נזקקות טיפולית וסירובו להשתלב

בטיפול אשר הוצע לו על ידי השירות.

9. בגוף התסקיר, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי החלטה זו את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד הנתונים הרלוונטיים לשאלת ההקלה בתנאים.

10. שירות המבחן מציין בתסקירו המפורט את התרשמותו כי הנאשם נוטה לטשטש את התנהגותו ואת חומרת מעשיו באירוע שבמוקד כתב האישום, ונוטה להשליך את תוצאות התנהגותו ותסכוליו על התנהגותה של המתלוננת; אינו בוחן באופן ביקורתי את דפוסי התנהגותו האימפולסיביים והתוקפניים; שיתף בעמדות נוקשות ופטריארכליות, השוללות עצמאות מהמתלוננת בכל הקשור ליציאות למפגשים חברתיים, ללא קבלת אישור ממנו; וכי גם בפגישותיו בשירות המבחן, התנהגותו של הנאשם הייתה תוקפנית ומלווה בהרמת קול ואיומים כי יפגע בעצמו במידה והשירות לא ימלא אחר רצונו לשוב לביתו.

11. שירות המבחן אף מציין כי בשיחה שהתקיימה עם המתלוננת, תיארה הלה כי לאורך השנים חוותה אלימות מילולית, פיסית, כלכלית, רגשית ומינית מצדו של הנאשם. עוד לדבריה, הנאשם נהג להשפילה אל מול הילדים וכן נהג באלימות מילולית כלפיהם, ולאור זאת, שני ילדיה הגדולים עזבו את הבית ואינם מצויים עמו בקשר (כאשר בנם הגדול הוכר כחייל בודד). המתלוננת אף ציינה כי מאז שהנאשם נעצר והורחק הימנה, היא טופלה כמה חודשים מיוזמתה ביחידה למניעת אלימות במשפחה, כשהדבר סייע בעדה בהתמודדות עם הנאשם וכפועל יוצא מכך, היא חשה תחושות הקלה.

12. בשיחה טלפונית שערך השירות עם המתלוננת (בעקבות המכתב שהוגש לבית המשפט מטעם המתלוננת (נ/1), בו ביקשה האחרונה כי יתאפשר לנאשם לשוב לביתו), ציינה המתלוננת כי היא אכן מעוניינת שהנאשם ישוב להתגורר יחד עמה וכי כיום היא חשה חזקה יותר מבעבר ומסוגלת לעמוד מולו ולהחליט החלטות בעניינה.

13. שירות המבחן התרשם כי מן הנאשם נשקפת **מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה**. להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר, את מאפייני אישיותו והתנהגותו של הנאשם; את הפער העולה בין תיאורה של המתלוננת באשר לקיומה של אלימות ושליטה כלפיה במהלך השנים לבין העדר יכולתו של הנאשם להבין ולקבל כי המדובר בהתנהגות אלימה. עוד מציין השירות, כי שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת המיועדת לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם ("כ"בית נועם"), עשויה לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת הימנו וכי ניתן יהא לשקול את בקשתו של הנאשם לשוב בהדרגתיות להתגורר עם רעייתו בכפוף לשילובו בטיפול. ואולם, הנאשם התנגד להשתלב בכל טיפול.

14. בסופו של יום, וכאמור, ולאור הערכת הסיכון הגבוהה בעניינו של הנאשם, עמדותיו, וסירובו להשתלב בכל טיפול שהוצע לו על ידי השירות, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו או בהמלצה להקל בתנאי שחרורו ובכלל זה חזרה לביתו.

15. ויוער, כי אין בידי לקבל את טענת הסנגור לפיה, כעולה מהתסקיר, הנאשם מבין את חומרת התנהגותו. שכן, המדובר בציטוט חלקי בלבד של דברי שירות המבחן. כעולה מהתסקיר (בעמ' 2 פסקה רביעית): "לדבריו, **כיום מבין שהתנהגותו הייתה לא הולמת וזאת בעיקר סביב הבנתו כי הוא משלם מחירים אישיים כבדים סביב ביצוע העבירה הנוכחית**. בשיחה עמנו הביע **צער וחרטה על כך**, תיאר רצונו בחזרה לחיים משותפים עם אשתו, ותיאר את אהבתו כלפיה" (ההדגשות הינן במקור: נ.ש.מ) - דומני כי דברים אלה מדברים בעד עצמם.

ד. דין והכרעה

16. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי לא בשלה העת להקל עם הנאשם בתנאי שחרורו ובכלל זה לאפשר לו לשוב ולהתגורר עם המתלוננת וזאת מהנימוקים הבאים:

17. ראשית וכידוע, לשירות המבחן תפקיד סטטוטורי לעניין הגשת תסקיר מעצר לפי סעיף 21א לחוק סדר

הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, והוא הגוף המקצועי אותו קבע המחוקק לצורך הערכת מסוכנותו של הנאשם, המסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו: בש"פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמוחה (לא פורסם, 13.1.2011)). בנסיבות אלו מצאתי לקבל את הערכת השירות לפיה, מן הנאשם נשקפת **מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת**.

18. וכאן יוער, כי בנסיבות אלו, אין בידי להידרש ולהכריע בטרונות של הסנגור כלפי שירות המבחן אודות הדברים שנאמרו (או שלא נאמרו) על ידי השירות לנאשם. חזקה על שירות המבחן שעשה מלאכתו נאמנה ובחן את נסיבות המקרה באופן ענייני.

19. שנית, ואף לגופו של עניין מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר איזן היטב בין השיקולים השונים ובין היתר ציין כי רק שילובו של הנאשם בהליך טיפולי עשוי לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת הימנו.

20. שלישית, בנוסף לאלה, לא התעלמתי מעמדתה של המתלוננת, כפי שזו הובעה במכתב שרשמה לבית המשפט (נ/1) ובפני שירות המבחן. ברי כי אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי. ואולם, ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל, (17.06.2012)).

21. כללם של דברים, איני סבורה כי במקרה דנן קיימים טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצתו של שירות המבחן כפי שהובאה והובעה בתסקירו. ובנסיבות אלו, הנני מורה על דחיית הבקשה.

22. כאן גם אציין, כי אין בהחלטה זו כדי לסתום את הגולל על בקשתו של הנאשם, אלא שלדידי יש להמתין עד לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, או אז ניתן יהיה לקבל תמונה מלאה ועדכנית בנוגע להיתרמותו של הנאשם מהטיפול האמור ולאמוד את מידת מסוכנותו באופן מדויק יותר. סבורתני כי היעדרות לבקשתו של הנאשם כבר בשלב זה, בטרם הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול ולא שולב בכל הליך טיפולי, תהיה בבחינת רתימת העגלה לפני הסוסים. במקרה הנדון, באיזונם של כלל השיקולים, ומבלי להקל ראש בפגיעה שנוצרת לנאשם כתוצאה מהתנאים המגבילים שתחתיהם הוא מצוי, מצאתי כאמור, שלא לקבל את בקשתו בשלב זה.

23. לצד כל האמור, שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר ביניים בעניינו של הנאשם תוך 21 יום. בתסקיר זה, מתבקש השירות לעדכן את בית המשפט האם ניאות הנאשם להשתלב בטיפול ובמידת היתרמותו ממנו, ולהתייחס פעם נוספת לאפשרות חזרתו של הנאשם להתגורר עם המתלוננת (ולו באופן הדרגתי).

העתק ההחלטה יישלח לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

